

ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВОЄННИЙ ЧАС

В умовах воєнного часу учні змушені перейти на дистанційну форму навчання і кожного дня потребують підтримки учителів-предметників, яка так необхідна на кожному уроці. Завданням кожного педагога є забезпечити таку підтримку учнів в умовах дистанційного навчання у воєнний час, що зможе демонструвати психологічну стійкість, мудрість, вдячність, усвідомлення найголовнішого в житті, виваженість усіх учасників навчально-виховного процесу.

На сьогоднішній день травмовані всі учні і педагоги мають розуміти стан учнів, знати як допомогти їм впоратися зі складнощами, забезпечити спокійне налаштування на уроки. Тож варто спробувати органічно вплести в уроки прості вправи для підтримки та стабілізації психоемоційного стану школярів. До речі, багато порад, які допоможуть впоратися з цим завданням, можна знайти в Telegram-каналі «[Підтримай дитину](#)». Також допоміжні матеріали розміщено на сайті Міністерства освіти і науки.

Педагог завжди є прикладом для учнів, тож важливо спілкуватися, допомагати їм розуміти, що відбувається і як нам вистояти у цій війні – на макрорівні як народу, і на мікрорівні як класу або сім'ї. Важливо також слухати, про що говорять учні і те, про що вони мовчать... І відповідати як дозволяє ситуація – бо не завжди учитель знає відповіді і у цьому теж важливо бути чесними. Це означає передати учням віру, що з Правдою ми обов'язково і неминуче переможемо і наша країна буде вільною і щасливою! .

Уроки, на жаль, можуть перериватися повітряними тривогами. Що робити в такому випадку? Так, потрібно негайно йти до укриття, це зрозуміло,

але що буде із заняттями? Чи потрібно починати все заново, куди та як переносити уроки... А що робити, якщо тривога була вночі і вчителі з учнями банально не виспалися? Запитань дійсно багато, але педагогу варто підготуватися до складних запитань, які будуть задавати учні і не боятися давати на них відповіді. Учні запитуватимуть про війну, цікавитимуться вашою думкою – і це нормально. Чому почалася війна, хто винен, коли вона закінчиться, чому все настільки погано, чи варто їхати в іншу країну...

Як запевняють психологи, найгірший варіант – приховувати правду. Оскільки учнів неможливо вилучити з інформаційного простору, чутки та фейки матимуть серйозний вплив на свідомість і настрої школярів. Також, аби скласти повну картину, діти інколи дофантазують події, а це подекуди гірше, ніж отримати правдиву інформацію. Саме тому учителям не рекомендується ухилятися від розмов про складні чи неприємні речі. Звісно, знайти правильний тон буває непросто.

Ніхто не знає, наскільки довгими будуть ці випробування війни – але час життя безцінний – і ми маємо жити, що б не було - ми маємо Жити. І звісно, ми не можемо не слідкувати за новинами, але ми не потребуємо бути безперервно в новинах – треба зосередитися на корисній дії. Для учнів, це і вчитися, і малювати, читати, слухати, гратися (у різні способи, і не лише в телефоні), допомагати по дому, молитися, робити добрі справи, займатися спортом і т.д. Корисна діяльність приносить добрий плід, вона зосереджує увагу і допомагає інтегрувати енергію стресу.

І головне – транслуйте впевненість! Учням на сьогоднішній день дуже потрібен ідеал впевненості і стабільності, а керівники і педагоги закладів освіти точно можуть ним стати!

Луценко С. М., кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри педагогіки, спеціальної освіти та менеджменту;

Івашина Л.П., кандидат наук з державного управління, доцент, старший викладач кафедри педагогіки, спеціальної освіти та менеджменту;

Пінчук Д.М., старший викладач кафедри педагогіки, спеціальної освіти та менеджменту